ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΤΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ «ΛΙΝΟΣ»

ΑΠΟ το πρώτο ήδη μέτρο του Χάυντν ο ακροατής ένιωσε ότι το δυτικογερμανικό συγκρότημα «Λίνος» αντιπροσωπεύει ένα σύνολο υψηλής ποιότητας. Ένα συγκρότημα από αυτά που σπανια φιλοξενεί η πρωτεύουσα. Εξι μόλις χρόνων ο «Λίνος» (από τον αρχαιοελληνικό ομώνυμο ημίθεο, δάσκαλο του Ορφέα), με ένδεκα μέλη (έγχορδα και πνευστά), δι ακονεί με την ίδια άνεση τόσο την κλασική όσο και τη σύγχρονη μουσική, όπως απέδειξε με το πρόγραμμά του: Νυχτερινό σε ντο μειζ. αρ. 1, Χομπ. II : 25), 7 Χάυντν, Ζωδιακός κύκλος (1975) του Σοτόκχαουζεν και Οκτέτο εργ. 166, Ντ. 803, του Σούμπερτ.

Για πολύ καιρό θα θυμόμαστε την πλαστικότητα των πνευστών και τη σύμπνοιά τους με τα έγχορδα, σε μια αλληλοδιαδοχή λεπτότατων χρωματισμών και εύπλαστης δυναμικής, με μαλακές ατάκες, θαυμάσια τελειώματα και πλαστικότητα. Προπαντός αυτό: πλαστικότητα και έκφραση. Το συστηρό και μαζί τρυφερό κλασικό ύφος στον Χάυντν και η λεπτή ρομαντική διάθεση στον Σούμπερτ μας χάρισε χαρά που είχαμε καιρό να αισθανθούμε. Μήπως δεν ήταν άφογη και καθαρότατη η εκτέλεση του Στόκχαουζεν; Ας ευχηθούμε να ξανακούσουμε σύντομα το θαυμάσιο συγκρότημα «Λίνος» (Ινστιτούτο Γκαίτε, 21.3.84).

Η «Κρατική» με τον Καρυτινό

Για άλλη μια φορά ο Λουκάς Καρυτινός απέδειξε ότι μπορεί να κρατήσει ένα πρόγραμμα με παραδοσιακό ρεπερτόριο, συν ελληνικό έργο σε πρώτη παρουσίαση, και η ποιότητα της εκτέλεσης να είναι η ίδια και στους τρεις συνθέτες του προγράμματος, όπως στην τελευταία συναυλία της Κ.Ο.Α.: Σ. Βασιλειάδη, «Ελληνική ραψωδία» (1969), Μπετόβεν, 3ο Κοντσέρτο για πιάνο και Σμέτανα, «Η Πατρίδα μου». Επιπέδου τέτοιου που αναπτερώνει τις προσδοκίες μας για την καλλιτεχνική ανάνηψη της Κ.Ο.Α.

Στη Ραψωδία του Σώτου Βασιλειάδη, χάρη στην καθαρή ενορχήστρωσή της, προβάλλονται με σαφήνεια τα λαϊκά και λαϊκίζοντα μοτίβα της. Γραμμένη στα επιγανικό ιδίωμα των «εθνικών σχολών», θα κέρδιζε πολύ αν ο συνθέτης εκμεταλλευόταν τις κατακτήσεις της τεχνικής του μεγάλου Μπάρτοκ.

Επίτευγμα τεχνικής και μουσικής στρόφαρας θεωρούμε την εκτέλεση των τριών συμφωνικών ποιημάτων από την «Πατρίδα μου» του Σμέτανα. Επίτευγμα που τιμάει τόσο τον μαέστρο όσο και τους συνεργάτες του. Καθαρό — γενικά — στην τεχνική του το μπετοβενικό «Τρίτο» από τη Νέλλη Σεμιτέκολο. Αν κάπου υστέρησε η εκτέλεση, κατά την τσπεινή μας γνώμη, είναι στην χημική διαύγεια και λαμπερότητα (1ο και 3ο, κυρίως, μέρος). Νομίζουμε ότι η θητεία της πιανίστας στα έργα αύγχρονης μουσικής έχει επηρεάσει αρνητικά ορισμένες πλευρές στο παίξιμό της («Πάλλας», 26.3.84).

Άρης Γαρουφαλής — Ουρς Ρύτιμαν

Δεν έδειχναν ότι αγάπησαν κι ενδιαφέρθηκαν πολύ για τη συναυλία που έδωσαν οι δυο καλλιτέχνες (πιάνο - φλάουτο) στην Εθνική Πινακοθήκη, εκδήλωση του Ελληνο - ελβετικού συνδέσμου. Βέβαια τα πάντα ήταν στη θέση τους, ως ύφος και τεχνική (σε γενικές γραμές)· πολύ «καθώς πρέπει», πολύ ευγενικά. Τότε τι έλειπε; Η φλόγα εκείνη που κάνει δυο καλλιτέχνες να προκαλέσουν την προσοχή και να αιχμαλωτίσουν τον ακροατή. Γι' αυτό και δε νομίζουμε ότι μπορούμε να προχωρήσουμε σε λεπτομέρειες. Ένα καλό είχε ωστόσο η συναυλία. Μέγα: *άρχισε στην ώρα της*, κάτι που είχαμε να δούμε τώρα και πολλά, πάρα πολλά χρόνια. Να ελπίσουμε ότι το παράδειγμα αυτό θα το ακολουθήσει η «Κρατική»; (28.3.84).

Φ.Λ.